

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΛΔΟΛΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρὸς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Τὰ ξέρεις ; Ἐχαθήκαμε !

Μ. — Μωρὲ τί τρέχει Γιάννη ;

Γ. — Τὴ συφορά πῶπάθαμε ὁ νοῦς σου δὲν τὴ βάνει !

Μ. — Μὰ τί λοιπὸν ἐπάθαμε ; Γιὰ λέγε μου μιὰ λέξι ;

Μήπως ὁ Ἄθως πρὶκειται νὰ μὴ ματασυντρέξῃ ;

Σὰν πὶ κακὸ αἰφνίδιο σῶτ' ἀράξῃ τὰς φρένας ;

μήπως ἀπὸ τὸ Δράπανο ἐξύπνησε κανένας ;

Γ. — Τέτοιο κακὸ δὲν ἐλπίζα νὰ γένη στὸν αἰῶνα !

Μ. — Μήπως καμμιὰ καλόγρηνα εὐρέθηκε λεχῶνα ;

Γ. — Κάζο πολὺ χειρότερο ἀπ' ὅλ' αὐτὰ συμβαίνει-
ὁ μέτελας ποῦ ἔλειπε τοῦ Ληξουριῦ, θὰ γένη,
καὶ βγάλῃ τὸ μανῦλι σου ν' ἀρχίσουμε τὸ κλάμμα !

Μ. — Πραγματικῶς χανώμαστε ἂν εἶναι τέτοιο πρᾶμα !

Μὰ κάποιος σκόπε ψέματα νὰ σὲ περιγελάσῃ.

Γ. — Μωρ' ἦρτε κι' ὁ μηχανικὸς νὰν τότε σχεδιάσῃ)

Πεφάνης ὁ ἐν Ὀδῆσῳ πατὴρ ἀρχιμανδρίτης
κι' ἡμέτερος ἐπίτιμος ἀρχαῖος συμπολίτης,
ἰδέας ἐπελάβετο λαμπρὰς κι' ἀξιολόγους
τοῦ Μηνιαίου ἀγάλμα, ἐξόχου θεολόγου

ἰδίους ἀναλώμασιν μαρμάρεινον ποιῆσαι
κι' εἰς μνήμην ἀδιάλειπτον ἐν τῇ πατρίδι στήσαι.

Κι' ἰδοὺ ἐπῆλθεν ἡ στιγμή κι' ἡ εὐτυχὴς ἡ ὥρα
ποῦ θ' ἀποκτήσῃ μέτελα τοῦ Ληξουριῦ ἡ χώρα
καὶ μεθ' αἰῶνας ἱκανοὺς ἡ ἀφορμὴ ἐδόθη
διακαεῖς νὰ πληρωθοῦν τῶν Ληξουραίων πόθοι.
Κι' ἂν ἡ Ἀγγλία τότενες ἀδίκησε τὸ μέρος
ποῦ μέτελα δὲν ἤθελε καθὼς ἐδῶ νὰ στήσῃ,
ἔρχετ' ἡ χάρις σήμερον τοῦ σεβαστοῦ πατέρος
τὴν Κολομπίαν ἅπασαν νὰ ἱκανοποιήσῃ.

Ἦ ὄντως ἀξιόλογος ἰδέα τοῦ Πεφάνη,
καθένας θὰ φαντάζεται στὸν τόπο πῶς ἐφάνη.
Καθένας θὰ φαντάζεται τί κάνει τὸ Ληξουρι
ἔσοντας καὶ νὰ ἔλεγε αὐτὸ τὸ κελεπούρι,
αὐτὸ πῶνιευώτουνε ἀνέκαθεν ὁ τόπος
καὶ δὲν ἐκατορθῶνετο γιὰ δὲν ὑπῆρχε τρόπος.

Ἀκούστηκε πῶς ὁ παπᾶς τὸ μέτελα θὰ στήσῃ
κι' ἄνθρωπος δὲν ἀπέμεινε ὁποῦ νὰ μὴ σαστίσῃ
καὶ γράμματα τῶστεῖλανε χιλιάδες στὴν Ὀδέσσα
εὐχαριστοῦντες τὸν παπᾶ γιὰ νὰ τὸν ἔχουν μέσα,
κι' ἐσύστησαν ἐπιτροπὰς
νᾶχῃ τὸ πρᾶμα βᾶσι,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.Υ1.42.0003

Τοῦ Ληξουριεῦ οἱ πρόκριτοι εὐθὺς τὼγράφαν' ὅλοι·
« Κάμε μας μέτελα παπᾶ νὰ σκάση τὸ Γροστόλι.
Ὁ Μέτελας ἀνώτερος τυγχάνει τῆς σταφίδος. »
Αὐτὸ τὼγραψ' ὁ Ζήσιμος ὁ κύριος Παρτίδος.

« Στῆσε τὸ μέτελα παπᾶ
σωτὴρ τοῦ τόπου νὰ γενῆς. »
Αὐτὸ μιλῶντας ἔδεπᾶ
τὼγραψ' ὁ Στέλιος ὁ Τζανῆς.

« Τοῦ θεολόγου μας τὴν γῆν
ἀν ἀληθῶς τὴν ἀγαπᾶς,
κάμε τὸ ἔργον μὲ στοργήν. »
Τὼγραψ' ὁ Τούλιος ὁ παπᾶς.

« Στῆσε τὸ μέτελα παπᾶ καὶ μὴν τὸ κάμης ξαπαλιῶς »
Τὼγραψ' ὁ πάτερ Παντελῆος.

Κι' ὁ Ἀντωνιάκης ὁ Προυτζᾶς ἔγραψε τοῦ Πεφάνη
πῶς ἀν σκοπεύῃ μέτελα τῇ προκοπῇ νὰ κάνη
ποῦ νὰ στολίσῃ πράγματι τὴν πιάτσα τοῦ μαρκάτου
νὰ πάρουνε γιὰ σχέδιο τὰ πόδια τὰ δικά του.

Τοῦ Ληξουριεῦ ὁ μέτελας θὰ γένῃ μωρὲ Γιάννη,
κι' αὐτὸ μᾶς ἐτελειώσε, κι' αὐτὸ θὰ μᾶς πεθάνῃ!
Δὲν ἐκαθώσουν ἡσυχος παπᾶ μου στὴν Ὀδέσσα
παρ' ἤρθες καὶ μᾶς ἔφτιχες μανέστρες ἐδῶ μέσα!
Κι' ἀν ἔρεπες εἰς ἀγαθὸν καὶ εἰς εὐεργεσίες,
δὲν ἔφτιχες καλλίτερα πέντ' ἔζη ἐκκλησίες
ὡς τόσοι ἄλλοι εὐλαβεῖς καὶ πατριῶτες πούρει,
παρὰ νὰ φτιάξης μέτελα, καὶ ποῦ; μὲς τὸ Ληξοῦρι!

Λεῖπεις ἐδῶθενε παπᾶ
καὶ ζῆς σ' ἄλλον ἀέρα·
μὰ 'πρεπε νάσουν ἔδεπᾶ
νὰ βλέπης κάθε μέρα

σὲ τί ἀμάχι βρίσκεται Ληξοῦρι κι' Ἀργοστόλι·
καὶ ὅλον μας τὸ γόητρον καὶ ἡ ἰσχὺς μας ὅλη,
ἦταν ὁ μέτελας αὐτός

ὁ μὴ σ' ἐκείνους ὁρατὸς
καὶ σήμερον νὰ γίνεται διὰ λογαριασμό σου;
Μᾶς ἔχαντάκωσες παπᾶ! Μᾶς πῆρες στὸ λαιμό σου!

Ὁ θεολόγος ἔξχος καὶ θεῖος κατὰ πάντα,
κι' ἄξιζε νὰ τοῦ γίνευνε ἀγάλματα σαράντα,
πλὴν στὸ Ληξοῦρι ἔπρεπε στοὺς χρόνους τοὺς παρόντας
τὸ κύριον Σιμόπουλον νὰ στήσουν ἀπὸ ζῶντας

ποῦ τόσον τοὺς ἐδόξασε μὲ τὴ Σταφιδική του
π' ἀπούλητο δὲν ἄφησε κανέναν τὸ βρακί του.

Μαζὺ νὰ κλάψουμε Μαρή
τὴ συφορά τὴ φοβερή
ὅπου μᾶς περιμένει·
ἔτσι τὰφέραν οἱ καιροί,
παπᾶς ν' ἀνάψῃ τὸ κερί
κι' ὁ μέτελας νὰ γένῃ!

Ὅσο κι' ἀν ἐφτωχύνανε κι' ὅσο κι' ἀν ὑστεροῦντο,
περήφαν' οἱ γειτόνιοι μας σ' ὅλα μᾶς ἐμιμοῦντο
κι' ἀμέσως μᾶς κατέβαζαν τὴν ὑψηλή μας μούρη,
τὰ θέατρα, τὴ μουσική,
τὰ σχηματίζανε κι' ἐκεῖ
καὶ τέλος, ὅ,τι νάχαμε τῶγε καὶ τὸ Ληξοῦρι.

Ἐνα μονάχα ἔμενε γιὰ νὰ μᾶς διακρίνῃ·
ὁ μέτελας πούχαμ' ἐμεῖς καὶ δὲν εἶχαν ἐκεῖνοι!
Θηρία ἐγενώντανε ἀπὸ τὴν ἐξαψή τους
ὅταν τοὺς ἀναφέρναμε αὐτὴν τὴν ἑλλειψή τους
κι' ἀνέκαθεν στὰ στήθη του ὁ κάθε Ληξουριεὺς
τὴν ἑλλειψιν τοῦ μέτελα τὴν ἔφερε βαρέως.

Ἡ ἀπ' αἰῶνος σήμερον διαφορά μας λύεται
ποῦ μέτελας ἰδρύεται.

Χόρευε πᾶσα Παλική καὶ τέρπειν καὶ ἀγάλου
ἰδοὺ γὰρ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ πόθου τοῦ μεγάλου.
Ὁ μέτελας ἀνέτειλε καὶ τέλος ἐπεφάνη
καὶ ὁῶς σοι μακρόθυμε πρωτόπαπα Πεφάνη.

Σήμερον ἀνεγίγερται ἐν μέσῃ Ληξουρίας
μέτελας προσδοκώμενος τοῦ τόπου σωτηρία.
Μέτελας ἔρχεται σωτὴρ ἐν τῇ ξηροκαμπίᾳ,
φωτίζου νέα Παλική καὶ πᾶσα Κολομπία
καὶ δεῦτε στεφανώσωμεν μ' ἀθάνατον στεφάνην
τὸν χωρηγόντα κύριον πρωτόπαπαν Πεφάνην.

Σύμπας ὁ Λοιβεροδίκος ὁ προσεζέχων αἶσχος
ἐνθεουθώδης ἔγεινε μὲ τοῦ παπᾶ τὸ δῶρο

καὶ ποῦ σου περονόσπορε, ἐφώναζε, τὸ νίκης
ἀπέναντί στο μέτελα ποῦ θὰ στηθῇ στὸ φόρο;
Κι' ὅλα θὰ λένε μὲ φωνὴ ποῦ θὰ μᾶς ξεκουφάνῃ,
ὁῶς τῇ ἀνεγέρσει σου πρωτόπαπα Πεφάνη.

Σήμερον τῶν Ληξουραίων συναγάζονται τὰ γένη
μὲ τὸ μέτελα ποῦ πλέον ἐτοιμάζεται νὰ γένῃ.
Ἐρτάζει πᾶσα φύσις· τ' ἀνω χαίρουσι τοῖς κάτω
ὅτι μέτελας εὐρέθη γιὰ νὰ στέκῃ στὸ μαρκάτο
ὅν ἐξήτουν Ληξουραῖοι, χρόνους μὲ το πυρεφάνη
ἐπ' ὁ ψάλλομεν βοῶντες, ὁῶς σοι παπᾶ Πεφάνη.

—XXXX—

Ὁ κύριος μηχανικὸς λιγὰκι ἄς προσέξῃ
τοῦ μῶλου τὴν κατάστασιν κάθε φορὰ ποῦ βεῖξῃ.
Ἀδμονεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ τότε κάνει Τεῦρκο
ὅταν περνᾷ ἀπὸ καὶ καὶ χώνεται στὸ βούρκο.
Κι' ἀν ὁ λιμένας φτάνεται — ποῦ νάθελε βουλιάξῃ —
ὁ κύριος μηχανικὸς ἔπρεπε νὰ κυττάξῃ
νὰ ρίξῃ λίγα χῶματα νὰ σώτῃ τοὺς διαβάτες
π' ὅταν περνᾷ ἀπὸ ἐκεῖ
ἀνασηκώνουν τὸ βρακί
σ' ἕνα σημείον δηλαδὴ σὰ νὰ τραβᾷτε τράτες!

ΤΟ ΦΙΓΟΥΡΙΝΙ

Πρῶτα σας τόλαβα χρυσῆς κυράδες
τὸ φιγουρίνι τὸ γαλλικόν,
καὶ θὰ σὰς γράψω λίγες ἀράδες
καὶ θὰ σὰς κόμω τὸ ψυχικόν,
νὰ σὰς ξηγήσω τί συνηθιέται,
τί ἔχει πέρας καὶ τί φοριέται
γιὰ νὰ ντυθῇτε μὲ χάρι ὅλες,
κατ' ἀπομίμησιν σὰν τις μαριόλες

Ἄν δὲν τὸ ξέρετε, μάθετε τώρα,
πῶς ἀφ' τὰ λούλουδα καὶ τὰ σαίνια
ποῦ μὲς τὴν ἐκφυλο γυρίζουν χῶρα,
συνήθως βγαίνουνε τὰ φιγουρίνια.
Ὅ,τι σ' ἐκείνων τὸ νοῦ χωρέσῃ,
ὅσα στολίδια τοῦ βελεσιού,
ἢ κάθε μία σας θὰν τὰ φορέσῃ
γιατ' εἶναι μόδα τοῦ Παρισιού!

Κι' ἔτσι κι' ἡ δευτέρη, κι' ἔτσι κι' ἡ πρώτη,
πέρνετε σχέδιο ἀπὸ κοκότες.

Στὴ μέση ζάρονται πέτσινες ζῶνες,
καὶ στὴ καπὶλα πλεῖστα φτερά,
καὶ γιὰ κορίτσια καὶ γιὰ κοκῶνες,
ὁμοειδέως τὴν κοιλίαν ἔχουσιν ὅλα
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὰ ροῦχα γίνονται κοντὰ, στενὰ
γιὰ νὰ φουσκώνουνε τὰ πεισινά.
Ἡ φοδοστὴς ὅλες κοντοκομμένες,
πέρας' ἡ μόδα ἡ παλαβὴ
ὅπου σὰς εἶχε ἀναγκασμένες
νὰν τίς σηκώνετε μὲ τὸ ζερβί.

Σ' ὅσες εἰν ὠμορφο τ' ἀναστημά τους
πᾶνε τὰ ροῦχα κανονικά·
σ' ὅσες δὲν ἔχουνε κόρφους γιομάτους
πᾶει μπαμπάκι μὲ τὴν ὀκᾶ.
Ὅσες τὴν ἔχουνε γερὴ τὴν ὄψιν
λίγο νὰ τρίβονται μὲ τὸ προσόψιν,
ὅσες ἀχνίζουνε σὰν τὰ πανιά,
κοκκινποπούρβερη ζακυινιά.

Ἡ χτενισιά σας ἐφέτος θὰνε
κατεβασμένη καὶ φουσκωτή,
καπέτες πλέον δὲν συνηθᾶνε
οὔτε τσατσούλια μὲ τὸ χαρτί.
Καὶ γιὰ τίς κόρες καὶ γιὰ τίς μάνες
εἰν' ἀπαραίτητες ἡ παραμάνες.
Εἰν' ἀπαραίτητες σ' ὅλα τὰ σώματα
ἡ παρμάνες καὶ τὰ καρφώματα.

Ἀκόμα ζάρεται καὶ συνηθιέται
κι' εἶναι τῆς μόδας πολὺ πολὺ,
κάθε κυρία νὰ μελετιέται
πῶς εἶναι σ' ὅλα ἐν πέφορί!
Μόδα μεγάλη ἐφέτος εἶναι,
μόδα ποῦ σ' ὅλους πολὺ ἀρέσει,
φαρδιές κορδέλες αἱ δεσποσύναι
νάχουν μὲ φίσκο πίσω στὴ μέση·
ἀλλὰ μονάχα ἡ κοπελοῦλες
κι' ὄχι ἀράδα κυρὲς καὶ δοῦλες.

Ὅποια κυρία στὸ δρόμο βγαίνει
χωρὶς νὰ ρίχνῃ παντοῦ ματιά,
αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν τὴ συσταίνει,
τὸ λένε πρόστυχο καὶ χωριατιά.
Κι' ὅποια γυρίζει κι' ὀλοῦθε τρέχει
κι' εἰν τὸ μυαλό της ὡς εἶδος ρόδας
ὁ κόσμος ὅλος σ' αὐτὴν προσέχει
ποῦνε κυρία πολὺ τῆς μόδας.

Φλάκ-Φλούκ.

ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

Ἄγιε Γεράσιμῆ μου
ἔχω τ' ἴδιες σου κλίσεις, πιστεψέ μου
κ' ἔτσι ἀλπίζω μία μέρα,
νὰ βρεθῶμε καὶ οἱ δύο στὴν ἴδια σφαῖρα
ρώτησ' τὸ μαγερά μου,
ποῦ γνωρίζει ποιά εἶναι τὰ φαγιά μου,
νὰ σοῦ εἰπῇ τὴ συνήθειαν
πόχω κ' ἐγὼ νὰ τρώγω κολοκύθια,

μὲ μόνη διαφορὰ,
ποῦ ἐπρωτίμας νὰν τὰ τρῶς ὦμά,
Εἶν' ὁμῶς μιὰ-ν-ἀλήθεια
πῶς καὶ ὦμά καὶ βρασμένα εἶν κολοκῦθια.

Καὶ τώρα ποῦ θὰ φτάνετε τὰ ρούχα τοῦ χειμῶνος
στὸ Ματαράγκα τρέχετε· αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος
γιατ' εἶναι πλέον γεγονός ὅπως ὁ Ματαράγκας
ἀπ' ὅσους ράφτες ἔχουμε ἐξέχει παρασάγκας.
Ἐφερε τόσο ἐξοχα καὶ νουβωτὲ κοστούμια
ποῦ ὄχι νᾶσαι ἄνθρωπος ἀλλὰ καὶ νᾶσαι μούμια
αὐτὸς μὲ τὸ φαλλίδι του σὲ κάνει φιγουρίνι
καὶ τῇ φορεῖς τῇ φορεσιᾷ κι' ἐντύπωση σ' ἀφίνει.
Ἐχων δὲ πάντα κατὰ νοῦν τοῦ βίου τὰς ἀνάγκας
ὁ φίνος καὶ μοναδικὸς τεχνίτης Ματαράγκας,
ὅπως γὰ θέλῃς νὰ ντυθῇς παζάρια δὲν σοῦ κάνει
μόνον ἢ εὐχαρίστησις τῶν πελατῶν τοῦ φθάνει.
Μικροὶ μεγάλοι τὸ λοιπὸν στοῦ Ματαράγκα ὅλοι
ποῦ ἐποχὴ ἢ τέχνη του θ' ἀφήσῃ στ' Ἀργοστόλι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ

Λίαν προῶρως ἀνερπάγῃ ὑπὸ τῆς ἀδίκου τοῦ θα-
νάτου χειρὸς, ὑπαρξίς ἀγαθὴ τιμία καὶ φίλεργος ὁ
συμπολίτης μας Χρῆστος Δεστούνης διευθυντὴς τοῦ
ἐν Πειραιεὶ μεγάλου Ξενοδοχείου Κοντινεντάλ.
Συλλυπούμεθα ἐκ βαθέων τοὺς ἀδελφούς καὶ λοιπούς
συγγενεῖς τοὺς τόσον δεινῶς δοκιμασθέντας εὐχό-
μενοι ἅμα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν ἐκ Θεοῦ παρηγορίαν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Νέα ἐλληνικὴ ἀτμοπλοία ἐπανελάβε τὴν
γραμμὴν Πειραιῶς, Κεφαλληνίας, Κερκύρας, ἐξυπη-
ρετουμένην διὰ τῶν μεγαλειτέρων ἀτμοπλοίων αὐ-
τῆς, Πέλοπος, Χίου, Ἑλπίδος. Ἐκάστην Τρίτην
ἐσπέρας θὰ ἔρχεται ἐκ Πειραιῶς διὰ Κέρκυραν καὶ
ἐκεῖθεν θὰ ἐπιστρέφῃ Πέμπτην πρωΐαν διὰ Πειραιᾶ
μετὰ τῶν προσεγγίσεων.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Ὁ συμπολίτης μας Ζήσιμος Μενόγιας διευθύνει ἐν
Πειραιεὶ ἀρτισύστατον ξενοδοχεῖον ἐκτάκτου καθα-
ριότητος καὶ ασφαλείας μὲ λαμπρὰ δωμάτια δι' οἰ-
κογενείας, κείμενον ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σι-
δηροδρόμου. Τό συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τοὺς ταξει-
δεύοντας συμπατριώτας διότι εἶναι ὅς' ὅλας τὰς
ἐπόψεις ἀρίστην.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. ΒΑΛΔΕΣΕΡΑ

Εἰδοποιῶνται οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσιν νε-
ώτατα καὶ εὐθυνὰ τὰ εἶδη τοῦ καλλωπισμοῦ, ἐκ τῶν
καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων προσλαμβανό-
μενα, νὰ σπεύσωσιν εἰς τὸ γνωστότατον κατάστημα
Βαλδεσέρα, ὅπου θὰ εὐρῶσι μεγάλην συλλογὴν ἁ-
ρωματικῶν σαπῶνων ἐν οἷς καὶ τὸν περίφημον ἁγ-
γλικὸν σάπωνα τῆς ὑγείας. Νέαν καὶ λαμπρὰν συλ-
λογὴν ἁρωμάτων προσιτῶν εἰς ὅλα τὰ βαλάντια.
Βαφὰς τριχῶν νεωτάτων σκευασίων, τελείου συστή-
ματος, χωρὶς βλάβην τοῦ δέρματος.

Σωζώτριχον Μποτσαράκου, ἀντισηπτικόν, παρα-
σιτοκτόνον, ἐξαλείφον τὴν πυτυρίδα καὶ προλαμβά-
νον τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν. Τὸ περίφημον ἁγγλι-
κὸν ὑγρὸν ALLENS τὸ πρὸς διατήρησιν τῆς κόμης
καὶ τοῦ φυσικοῦ χρώματος.

Ὅλα τὰ εἶδη τὰ πρὸς συντήρησιν καὶ λεύκανσιν
τῶν ὀδόντων, ἐληξήρια, ὀδοντοτρίμματα καὶ ψήκτρας·
ὡς καὶ τὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν οὐλῶν καὶ κατὰ-
παυσιν τῆς κακοσμίας τοῦ στόματος κατάλληλα
φάρμακα.

Αφθονίαν λαιμοδετῶν, φωκὸλ, μπαστούνιων,
Κολώνιες διαφόρων ποιότητων ἁγγλικῶν, γαλλι-
κῶν, καὶ ἐλληνικῶν.

Ἀριθ. 4,157.

Περὶ αἰτουμένης παραχωρήσεως Ὁρυχείου Γύψου κειμένου

ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἄνω Λεϊθαθοῦ

Ὁ Νομάρχης Κεφαλληνίας

Διὰ κηρύττει ὅτι

Οἱ κύριοι Θεόδωρος Μελετόπουλος καὶ Γεώργιος Χ. Παππα-
δόπουλος κάτοικοι Πειραιῶς διὰ τῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν ταύ-
την αἰτήσεως τῶν ὑπὸ χρονολογίαν 28 Σεπτεμβρίου 1904 ἐπι-
δοθείσης σήμερον καὶ καταχωρηθείσης αὐθημερόν ἐν τῷ τεχνικῷ
τῆς Νομαρχίας βιβλίῳ ὑπ' αὐτ. ἀριθ. 12 ἐξαιτοῦνται τὴν παρα-
χώρησιν αὐτοῖς Ὁρυχείου Γύψου κειμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ
δήμου Ἄνω Λεϊθαθοῦς τῆς ἐπαρχίας Κραναίας.

Ἀναφέρουσι δὲ ῥητῶς ὅτι.

Τὰ μὲν ὄρια τῆς αἰτουμένης ἐκτάσεως τοῦ Ὁρυχείου εἰσὶν ἡ
ἀνατολικῶς ἀπὸ λόφον Σπαρτιά μέχρι ἀκροτηρίου Ἀγ. Σώστη
δυτικῶς ἀπὸ λόφον Σπαρτιά μέχρι ἀκροτηρίου Ἀγ. Πελαγιάς
ἀρτικῶς μὲ λόφον Σπαρτιά καὶ.

Μεσημβρινῶς μὲ θάλασσαν ἀπὸ ἀκροτηρίου Ἀγ. Σώστη μέ-
χρι ἀκροτηρίου Ἀγ. Πελαγιάς.

Ἡ δὲ ὁλίγη ἐκτασις τοῦ Ὁρυχείου ὡς διαλαμβάνει τὸ εἰς
τριπλοῦν ὑποβαλλόμενον διάγραμμα ἀνέρχεται εἰς στρέμματα
ἑξ̄ χιλιάδας τοιαύτης ἐκτῆς καὶ μετὰ τετραγωνικὰ ἐξακόσια
6308 καὶ 000 μέτρα.

ὑποσχετοὶ δὲ νὰ πληρωθῶσι κατ' ἐκείνην τὴν ἀμερίαν

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ